

Ἐπίκαιρο

Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Μιά δίκη θά παρακολουθήσουμε σήμερα, παιδιά: **μιά δίκη πού τήν εἶδαν οἱ ἄγγελοι καί τρόμαξαν!** Ποιός δικάζεται; Ὁ Βασιλιάς τῶν οὐρανῶν στή γῆ τῶν ἀνθρώπων!

Δικάζουν οἱ ἄνθρωποι τόν θεάνθρωπο Κύριο! Σέρνουν ἀπό τόν ἕνα δικαστή στόν ἄλλον -ἀπό τόν **Ἄννα** στόν **Καϊάφα**, κι ἀπό κεῖ στόν **Πόντιο Πιλάτο**- τόν ἀναμάρτητο Ἰησοῦ! Ἀνακρίνουν καί καταδικάζουν τόν Κριτή τῶν ὅλων!

Κι Αὐτός σωπαίνει, ὑπομένει, βαδίζει ταλαιπωρημένος, ἐξουθενωμένος ὡς τόν Γολγοθᾶ... **«Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε!»**, ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας τή Μεγάλη Πέμπτη, κάθε φορά πού τελιώνει ἕνα ἀπό τά δώδεκα Εὐαγγέλια¹.

Μετά τή σύλληψη τοῦ Ἰησοῦ στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, ἀκολούθησε ὅλη τή νύχτα ἡ ἀνάκρισή του ἀπό τούς ἀρχιερεῖς καί τούς ἄρχοντες τῶν Ἑβραίων. Πολλοί ψευδομάρτυρες κατέθεσαν καί στό τέλος ἀνακοινώθηκε ἡ ἀπόφαση: Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἔνοχος θανάτου, θανάτου σταυρικοῦ!

Δέν εἶχαν, ὥστόσο, τό δικαίωμα οἱ ὑπόδουλοι Ἰουδαῖοι νά σταυρώσουν κανένα κατάδικο δίχως τήν ἄδεια τοῦ ρωμαίου ἡγεμόνα. Γι' αὐτό, σύσσωμοι ὅλοι οἱ δικαστές μαζί μέ τόν ὄχλο πού ξεσήκωσαν ὀδηγοῦν δεμένο τόν Ἰησοῦ στό πραιτώριο², μπροστά στόν Πόντιο Πιλάτο.

Οί κατηγορίες έκσφενδονίζονται ή μιά μετά την άλλη:

- Δημιουργεί αναταραχές στον λαό!

- Έμποδίζει τούς όπαδούς του νά πληρώνουν φόρους στον Καίσαρα!

- Ζητᾷ νά γίνει βασιλιάς!

Ὁ Πιλάτος ἀντιλαμβάνεται ὅτι πρόκειται γιά συκοφαντίες. Ὡς διοικητής τῆς περιοχῆς γνώριζε πολύ καλά ὅτι καμία ἀναταραχή δέν εἶχε προκαλέσει ὁ Ἰησοῦς. Μετά ἀπό μία σύντομη ἀνάκριση, ξεκάθαρα δηλώνει:

- Δέν βρίσκω τίποτε κακό σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο.

Οί κατήγοροι ἐξαγριώνονται, φωνάζουν ἀκόμη περισσότερο:

- Ξεσηκώνει τόν λαό σέ ὅλη τήν Ἰουδαία! Ξεκίνησε ἀπό τή Γαλιλαία καί ἔφτασε ὡς ἐδῶ!

Μόλις ὁ Πιλάτος ἀκούει «Γαλιλαία», ἀρπάζει τήν εὐκαιρία γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό αὐτή τή δύσκολη ὑπόθεση. Δέν ἤθελε οὔτε νά καταδικάσει ἕναν ἄθῶο οὔτε ὅμως νά δυσαρεστήσει τή θρησκευτική ἡγεσία τῶν Ἑβραίων. Γι' αὐτό, παραπέμπει τόν Ἰησοῦ στον τετράρχη τῆς Γαλιλαίας, τόν **βασιλιά Ἡρώδη**, πού βρισκόταν ἐκεῖνες τίς μέρες στά Ἱεροσόλυμα γιά τή μεγάλη γιορτή τοῦ Πάσχα.

Χάρηκε ὁ Ἡρώδης³. Εἶχε ἀκούσει πολλά γιά τόν Ἰησοῦ καί ἤθελε νά Τόν συναντήσει, νά δεῖ κάποιο θαῦμα του. Ὅμως, τίποτε δέν ἔκανε ὁ Χριστός γιά νά κερδίσει τήν εὐνοιά του. Οἱ κατήγοροι ἐξαπολύουν καί πάλι τίς συκοφαντίες τους δριμύτατες, ἀλλά ὁ Ἰησοῦς σωπαίνει. Δέν ἀπαντᾷ οὔτε σέ ὅσα λένε οἱ συκοφάντες του οὔτε στίς περιπαιχτικές ἐρωτήσεις τοῦ Ἡρώδη. Ὡς Θεός πού εἶναι γνωρίζει τά πάντα· καί τό ἀποτέλεσμα τῆς δίκης. Ἐξάλλου, μέ τή θέλησή του βαδίζει πρὸς τή σταυρική θυσία. Μένει, λοιπόν, σιωπηλός καί γαλήνιος.

Προσβεβλημένος ὁ βασιλιάς δίνει ἐντολή στους στρατιῶτες του νά Τόν ἐμπαΐξουν... Ταλαιπωρημένο καί ἐξευτελισμένο -ντυμένο μέ μιά παλιά ἄχρηστη βασιλική στολή- Τόν στέλνει πίσω στον Πιλάτο.

Καλεῖ ὁ ρωμαῖος ἡγεμόνας τούς ἀρχιερεῖς, τούς ἰουδαίους ἀρχοντες καί τόν λαό καί τούς λέει: «Μοῦ φέρατε ἐδῶ αὐτόν τόν ἄνθρωπο μέ τήν κατηγορία ὅτι δῆθεν ξεσηκώνει τόν λαό σέ ἐπανάσταση, ἀλλά ἐγώ Τόν ἀνέκρινα καί δέν βρῆκα καμία ἐνοχή· τό ἴδιο καί ὁ βασιλιάς Ἡρώδης, δέν βρῆκε τίποτε ἄξιο θανάτου. Τώρα, λοιπόν, θά Τόν βασανίσω καί θά Τόν ἀφήσω ἐλεύθερο».

Ἐπίσχεται νά Τόν βασανίσει μόνο καί μόνο γιά νά ἱκανοποιήσει τήν κακία τους, τόν φθόνο πού καταλάβαινε ὅτι ἔτρεφαν ἐναντίον τοῦ ἀθῶου Ἰησοῦ.

Σκέφτηκε καί κάτι ἄλλο ὁ Πιλάτος: Κατά τήν ἑορτή τοῦ Πάσχα οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν τό δικαίωμα νά ζητοῦν ἀπό τόν ρωμαῖο ἡγεμόνα νά ἀπελευθερώσει ἕναν κατάδικο. Τίς μέρες ἐκεῖνες βρισκόταν στή φυλακή ἕνας φονιάς, ὁ Βαραββᾶς. Ρωτᾶ, λοιπόν, ὁ Πιλάτος τούς Ἰουδαίους:

- Ποῖόν θέλετε ν' ἀπελευθερώσω, τόν Βαραββᾶ ἢ τόν Ἰησοῦ;

Δέν φανταζόταν ὅτι θά προτιμοῦσαν νά κυκλοφορεῖ ἐλεύθερος ἀνάμεσά τους ἕνας ἐγκληματίας! Ἐντούτοις, σύσσωμο τό πλῆθος κραυγάζει:

- Τόν Βαραββᾶ! Τόν Βαραββᾶ!

- Τόν Ἰησοῦ τί νά Τόν κάνω; ρωτᾶ ἀπεγνωσμένα ὁ ἡγεμόνας.

- Σταύρωσέ Τον! Σταύρωσέ Τον αὐτόν!

Ὁ ὄχλος ἀπαιτεῖ τόν πιό σκληρό, τόν πιό ἀτιμωτικό θάνατο γιά τόν Ἰησοῦ.

- Μά τί κακό ἔκανε; παίρνει πάλι τόν λόγο ὁ Πιλάτος. Τίποτε ἄξιο θανάτου. Νά Τόν βασανίσω καί νά Τόν ἀφήσω ἐλεύθερο!

Τούς προτείνει πάλι τή συμβιβασική λύση. Νά Τόν βασανίσει, ἀφοῦ ζητοῦν τήν καταδίκη του, ἀλλά νά Τόν ἐλευθερώσει, ἐφόσον εἶναι ἀθῶος.

Πραγματικά, Τόν παραδίδει στούς στρατιῶτες του γιά νά Τόν βασανίσουν. Τόν μαστιγώνουν. Τοῦ φοροῦν ἕνα ἀκάνθινο στεφάνι καί ἕνα πορφυρό ἱμάτιο. Τόν χαιρετίζουν σάν βασιλιά καί Τόν χλευ-

άζουν. Τοῦ δίνουν νά κρατᾶ ἓνα καλάμι γιά σκῆπτρο, Τόν χτυποῦν μέ τό καλάμι στό κεφάλι, Τόν φτύνουν... Καί μετά ἀπ' ὅλα αὐτά, ὁ Πιλάτος Τόν ὀδηγεῖ μπροστά στόν μανιασμένο ὄχλο, μήπως καί ἀποσπάσει τόν οἶκτο του... Ἀλλά μάταια. Ἀκόμη ἰσχυρότερες οἱ κραυγές:

- Σταύρωσέ Τον! Σταύρωσέ Τον!

- Πάρτε Τον ἐσεῖς καί σταυρῶστε Τον!, τούς λέει τότε ὁ ἡγεμόνας. Ἐγώ δέν βρίσκω καμιά ἐνοχή σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο.

- Ἐμεῖς ἔχουμε Νόμο καί σύμφωνα μέ αὐτόν τόν Νόμο ὀφείλει νά πεθάνει, γιατί ὀνόμασε τόν ἑαυτό του Υἱό τοῦ Θεοῦ!

Φοβήθηκε ὁ Πιλάτος ἀκούγοντας αὐτόν τόν λόγο. Μέ ποιόν, λοιπόν, ἔχει νά κάνει; Μπαίνει ξανά στόν πραιτώριο καί ρωτᾶ τόν Ἰησοῦ:

- Ἀπό ποῦ εἶσαι σύ;

Ἀλλά δέν πῆρε ἀπάντηση.

- Σέ μένα δέν ἀποκρίνεσαι; Δέν ξέρεις ὅτι ἔχω ἐξουσία νά σε σταυρώσω ἢ νά σε ἀθώωσω;

- Δέν θά εἶχες καμιά ἐξουσία ἐπάνω μου, ἂν δέν σοῦ εἶχε δοθεῖ ἀπό τόν Θεό...

Τί παράξενος κατάδικος! Ἐχει τόση ἡρεμία, τέτοια γαλήνη στό πρόσωπό του... Δέν εἶναι μόνο ἀθῶος, ἔχει ἓνα θεϊκό μεγαλεῖο!

- Ἄν Τόν ἀθώωσεις, ὠρύνονται τά μανιασμένα πλήθη, δέν θά εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρα! Καθένας πού κάνει τόν ἑαυτό του βασιλιά ἀντιπάσεται στόν Καίσαρα!

Σ' αὐτή τήν ἀπειλή ὁ Πιλάτος δέν ἄντεξε, λυγίζει. Ἀλίμονό του ἂν τόν κατηγορήσουν στόν Καίσαρα! Ὅχι μόνο θά χάσει τή θέση του, κινδυνεύει ἡ ἴδια ἡ ζωή του.

Κάποια στιγμή ἔλαβε κι ἓνα μήνυμα ἀπό τή σύζυγό του: Τόν συμβούλευε νά μήν κάνει κακό στόν ἀθῶο Ἰησοῦ, γιατί τήν προηγούμενη νύχτα εἶδε ἓνα ὄνειρο πού πολύ τήν τάραξε...

Ἀλλά πῶς νά τά βγάλει πέρα ὁ Πιλάτος μέ τόν φανατισμένο ὄχλο

καί τήν ἡγεσία του; Σίγουρα θά σπεύσουν νά τόν συκοφαντήσουν στόν Καίσαρα ὅτι δῆθεν ἀθώωσε ἕναν ἐπαναστάτη. Καί μετά;...

Ἦταν γύρω στίς 12.00 τό μεσημέρι. Ὁ ρωμαῖος ἡγεμόνας ζήτησε νερό καί ἔνιψε τά χέρια του μπροστά στόν ὄχλο τῶν Ἰουδαίων λέγοντας:

- Εἶμαι ἀθῶος ἀπό τό αἷμα αὐτοῦ τοῦ δικαίου. Δική σας ἡ εὐθύνη.

- Τό αἷμα του πάνω μας καί πάνω στά παιδιά μας! φωνάζουν οἱ Ἰουδαῖοι.

Κάθισε στό δικαστικό βῆμα ὁ Πόντιος Πιλάτος. Ἦρθε ἡ ὥρα νά ἀνακοινώσει τήν τελική του ἀπόφαση. Νικημένος ἀπό τή δειλία του, μέ τήν ψευδαισθησιμή ὅτι τό νερό καθάρισε τή συνείδησή του, παραδίδει στούς φθονερούς καί φανατισμένους Ἰουδαίους τόν ἀθῶο Ἰησοῦ γιά νά Τόν σταυρώσουν.

Ἀγανάκτηση μᾶς προκαλεῖ ἡ ἀνανδρία τοῦ ρωμαίου ἡγεμόνα!... Παρέδωσε ἕναν Ἀθῶο στά χέρια τῶν ἐχθρῶν του γιά νά Τόν σταυρώσουν!... Ἐνῶ ἦταν βέβαιος γιά τήν ἀθώότητα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά μή χάσει τή θέση του, δέν τόλμησε νά πάει κόντρα στό πλῆθος...

Ἐμεῖς, παιδιά, ἂν ἤμασταν στή θέση του, τί θά κάναμε ἄραγε;... Θά εἶχαμε τήν τόλμη νά ὑπερασπιστοῦμε, μέ ὅποιο τίμημα, τόν ἀθῶο Ἰησοῦ;

Κανείς μας σίγουρα δέν θά ἤθελε νά γίνει ἕνας Πιλάτος. Κι ὅμως, μήπως κάποιες φορές φερόμαστε ὅπως ἐκεῖνος;... Τότε πού πέφτουν ὅλοι πάνω μας καί μᾶς ζητοῦν νά κάνουμε κάτι, ἐνῶ γνωρίζουμε ὅτι δέν εἶναι σωστό, κάτι πού καταλαβαίνουμε ὅτι θά λυπήσει τόν ἴδιο τόν Χριστό... Πόσο ἀντέχουμε νά ἀντισταθοῦμε στήν παρέα μας, στήν τάξη μας, στόν πολύ κόσμο, ὅταν μᾶς ζητοῦν νά κάνουμε κάτι ἀμαρτωλό; Στήν ἀρχή ἴσως ἀντιστεκόμαστε, δέν θέλουμε νά παρασυρθοῦμε, διαμαρτύρεται καί ἡ συνείδησή μας... Ἀλλά μετά;...

Μέ συντριβή νά σταθοῦμε φέτος, παιδιά, μπροστά στόν Ἑσταυρωμένο. Νά χύσουμε δάκρυα μετάνοιας γιά ὅσες φορές Τόν ἀδικήσαμε... γιά ὅσες φορές, ὑποχωρώντας στήν ἐπιμονή τῶν ἄλλων, παραβλέψαμε τό θέλημά του καί Τόν προσβάλαμε μέ τή συμπεριφορά μας... Γιά τήν ἀγάπη τή δική μας ὁ Κύριός μας ὑπέμεινε ἐμπαιγμούς, χλευασμούς, ραπίσματα, φραγγέλιο, σταύρωση! Γιά τήν ἀγάπη τή δική του, ὑπομείναμε ἐμεῖς ἔστω μιὰ μικρή θυσία;...

(Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό τή συλλογή *χριστιανικῶν τραγουδιῶν* «Πνευματικές Ὁδές Α΄», ἐκδ. «Χριστιανική Ἐλπίς», 92007: α) «Στόν Ἑσταυρωμένο», σ. 201, β) «Τί καλοσύνη, σ. 204», γ) «Σταυρώθηκες γιά μένα», σ. 205, βλ. CD «Πασχαλινές Ὁδές» ἀρ. 1, 3, 4, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες.
2. Τροπάρια τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου σέ ἀρχεῖο κειμένου.
3. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.
4. Παιχνίδι.
5. Κατασκευή.

Ἵποσημείωση

1. Καλό εἶναι νά κάνουμε σά παιδιά τή διευκρίνιση ὅτι πρόκειται γιά δώδεκα εὐαγγελικές περικοπές, ἐνῶ τά Εὐαγγέλια στήν Καινή Διαθήκη εἶναι τέσσερα.

2. «Πραιτώριο» ὀνομαζόταν ἡ οἰκία τοῦ πραιπόρω, δηλαδή τοῦ ρωμαίου διοικητῆ, ὁ ὁποῖος στίς μεγάλες γιορτές μετέφερε τήν ἔδρα του ἀπό τήν Καισάρεια σά Ἱεροσόλυμα, ὅπου συνέρρεε πολὺς κόσμος.

3. Εἶναι ὁ Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας, αὐτός πού ἀποκεφάλισε τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο, γιός τοῦ Ἡρώδη τοῦ Μεγάλου πού ἔσφαξε τά νήπια τῆς Βηθλεέμ.